

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 480/2024
10.04.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Иване Рађеновић, Владиславе Милићевић, Јасмине Стаменковић и Татјане Миљуш, чланова већа, у парници тужиље АА из села ..., Општина ..., чији је пуномоћник Марко Ђорђевић, адвокат из ..., против туженог АД „Електромрежа Србије“ Београд, кога у поступку по ревизији заступају пуномоћници Србољуб Стефановић, Срђан Арсић, Јелена Заов Митровић и Катарина Ћосић, адвокати из ..., ради накнаде, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 3494/23 од 14.09.2023. године, у седници одржаној 10.04.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 3494/23 од 14.09.2023. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 3494/23 од 14.09.2023. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Нишу П 4628/2022 од 06.06.2022. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев и обавезан тужени да исплати тужиљи на име накнаде за успостављену стварну службеност проласком далековода јачине 400 кв ТС Ниш 2 – Граница Македоније, релација ТС Ниш 2 – ТС Лесковац 2, на катастарској парцели број .. КО ... уписану у лист непокретности број .., у површини од 2442 м², на којој је успостављена службеност сходно уделу тужиље од 1/1, износ од 384.720,00 динара са законском затезном каматом од 24.05.2023. године до исплате. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да тужиљи накнади трошкове парничног поступка у износу од 94.395,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 3494/23 од 14.09.2023. године, одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена наведена првостепена пресуда.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права и предложио да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној на основу члана 404. Закона о парничном поступку.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11...10/23) прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

По оцени Врховног суда, у овом случају није потребно да се размотре правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, нити је потребно уједначавање судске праксе као ни ново тумачење права, па нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП за одлучивање о посебној ревизији туженог. Предмет тражене правне заштите је новчана накнада због конституисане законске стварне службености проласка кабла електричне енергије (далековод) ваздушним путем изнад катастарске парцеле у власништву тужиље, о којем је одлучено на основу одредбе члана 53. став 3. Закона о основама својинскоправних односа. Одлука о обавези туженог да тужиљи исплати одговарајућу новчану накнаду због умањења тржишне вредности њене парцеле донета је у складу са правним ставом Врховног касационог суда усвојеним на седници Грађанског одељења одржаној 23.01.2017. године, а оцена приговора застарелости зависи од утврђења чињенице стављања у функцију одговарајуће електромереже добијањем употребне дозволе у сваком конкретном случају, па с тим у вези није потребно уједначавање судске праксе.

Из изложених разлога, Врховни суд је применом одредбе члана 404. став 2. ЗПП одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије на основу одредбе члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија туженог није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинско-правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради исплате новчане накнаде поднета је 14.09.2022. године, а вредност предмета спора је 384.720,00 динара.

Имајући у виду да је ово имовинскоправни спор у ком се тужбени захтев односи на новчано потраживање које очигледно не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, следи да ревизија није дозвољена на основу одредбе члана 403. став 3. ЗПП.

Из тог разлога, Врховни суд је применом члана 413. ЗПП одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Звездана Лутовац, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић